

Lovtidende A

2024

Udgivet den 16. maj 2024

13. maj 2024.

Nr. 458.

Bekendtgørelse om anvendelse af Haagerbørnebeskyttelseskonventionen på det sociale område

I medfør af § 155 i barnets lov, jf. lovbekendtgørelse nr. 83 af 25. januar 2024, og § 2 i lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, jf. lovbekendtgørelse nr. 777 af 7. august 2019, fastsættes:

Anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse ved behandling af sager efter barnets lov, der er omfattet af Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen).

Centralmyndighed

§ 2. For sager omfattet af § 1 er Social-, Bolig- og Ældreministeriet centralmyndighed her i landet, jf. konventionens artikel 29.

Stk. 2. Som centralmyndighed varetager Social-, Bolig- og Ældreministeriet følgende opgaver:

- 1) At give information om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen.
- 2) At modtage og videresende anmodninger m.v. efter konventionen.
- 3) At samarbejde med centralmyndighederne i de øvrige konventionsstater.
- 4) De opgaver, som i øvrigt følger af konventionen.

Anmodninger m.v. fra udenlandske myndigheder til myndigheder i Danmark

§ 3. Følgende anmodninger m.v. fra en myndighed i en anden konventionsstat indgives til barnets eller den unges handlekommune efter § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område:

- 1) Anmodning efter konventionens artikel 32, litra a, om at tilvejebringe en rapport om et barns eller en ungs situation.
- 2) Anmodning efter konventionens artikel 32, litra b, om at overveje behovet for foranstaltninger med henblik på beskyttelse af et barns eller en ungs person.
- 3) Anmodning efter konventionens artikel 34 om indhentelse af oplysninger af betydning for beskyttelsen af et barn eller en ung.

- 4) Anmodning efter konventionens artikel 35, stk. 1, om gennemførelse af beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet efter konventionen.

- 5) Underretning efter konventionens artikel 36 om, at et barn eller en ung er udsat for alvorlig fare.

Stk. 2. Anmodning fra en myndighed i en anden konventionsstat efter konventionens artikel 31, litra c, om at lokalisere et barn eller en ung indgives til en myndighed, der formodes at være i besiddelse af oplysninger om, hvor barnet eller den unge befinder sig, eller som formodes at kunne fremskaffe sådanne oplysninger.

Stk. 3. Anmodning efter stk. 1-2 kan indgives gennem centralmyndigheden.

§ 4. Anmodning fra en myndighed i en anden konventionsstat til myndigheder i Danmark efter konventionens artikel 8 eller 9 om overførsel af kompetence og efter konventionens artikel 33 om anbringelse af et barn eller en ung her i landet indgives til Social-, Bolig- og Ældreministeriet, der videresender anmodningen til barnets eller den unges handlekommune efter § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, der skal tage stilling til anmodningen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at barnets eller den unges holdning til og syn på anmodningen er tilvejebragt og inddraget ved samtale eller anden direkte kontakt, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter konventionens artikel 8, 9 eller 33.

Stk. 3. Kravet om samtale eller anden direkte kontakt i stk. 2 kan i helt særlige tilfælde helt eller delvis fraviges, hvis barnets eller den unges alder eller andre forhold i afgørende grad taler i mod gennemførelsen af samtale eller anden direkte kontakt. Barnets eller den unges holdning og synspunkter skal i disse tilfælde tilvejebringes på anden vis.

Opkrævning af betaling

§ 5. Ved en anbringelse her i landet af et barn eller en ung efter konventionens artikel 33 kan kommunalbestyrelsen aftale med den kompetente myndighed i den anden konventionsstat, at den udenlandske myndighed helt eller delvist afholder udgifterne ved anbringelsen.

Stk. 2. En afgørelse om anbringelse her i landet efter konventionens artikel 33 kan ikke betinges af, at den kom-

petente myndighed i den anden konventionsstat helt eller delvist afholder udgifterne ved anbringelsen.

Anmodninger m.v. fra danske myndigheder til myndigheder i andre konventionsstater m.v.

§ 6. Barnets eller den unges handlekommune efter § 9 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område sender følgende anmodninger m.v. til centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i den pågældende anden konventionsstat, jf. dog stk. 2 og 3:

- 1) Anmodning efter konventionens artikel 8 eller 9 om overførsel af kompetence.
- 2) Anmodning efter konventionens artikel 31, litra c, om lokalisering af et barn eller en ung.
- 3) Anmodning efter konventionens artikel 32, litra a, om at tilvejebringe en rapport om et barns eller en ungs situation.
- 4) Anmodning efter konventionens artikel 32, litra b, om at overveje behovet for foranstaltninger med henblik på beskyttelse af et barn eller en ung.
- 5) Anmodning efter konventionens artikel 34 om indhentelse af oplysninger af betydning for beskyttelsen af et barn eller en ung.
- 6) Anmodning efter konventionens artikel 35, stk. 1, om gennemførelse af beskyttelsesforanstaltninger.
- 7) Underretning efter konventionens artikel 36 om at et barn eller en ung er udsat for alvorlig fare. Underret-

ning efter 1. pkt. kan også sendes til en myndighed i en ikke-konventionsstat.

Stk. 2. Uanset stk. 1 indgives en anmodning efter konventionens artikel 8 eller 9 til den myndighed, som den pågældende anden konventionsstat har udpeget efter konventionens artikel 44.

Stk. 3. Handlekommunen kan sende en anmodning efter stk. 1 og 2 til Social-, Bolig- og Ældreministeriet, der videresender den til den relevante myndighed, jf. stk. 1 eller 2.

§ 7. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at barnets eller den unges holdning til og syn på anmodningen er tilvejebragt og inddraget ved samtale eller anden direkte kontakt, inden kommunalbestyrelsen efter konventionens artikel 8 eller 9 træffer afgørelse om at anmode myndighederne i en anden konventionsstat om overførsel af kompetence.

Stk. 2. Kravet om samtale eller anden direkte kontakt i stk. 1 kan i helt særlige tilfælde helt eller delvis fraviges, hvis barnets eller den unges alder eller andre forhold i afgørende grad taler i mod gennemførelsen af samtale eller anden direkte kontakt. Barnets eller den unges holdning og synspunkter skal i disse tilfælde tilvejebringes på anden vis.

Ikrafttræden

§ 8. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juni 2024.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet, den 13. maj 2024

PERNILLE ROSENKRANTZ-THEIL

/ Astrid Leschly Holbøll